

Przesyłka opłaconą
ryczałtem

Prenumerata:
miesięcznie we Lwo-
wie (z dostawą) i w
provincji 4— z zł.
bez dostawy 3-75 z zł.
Zagranicą 7-50 z zł.
Zmiana adr. 0-50 z zł.
P. K. O. 506.250

DZIENNIK POLSKI

WYCHODZI RANO

Redakcja:
ul. Zimorowicza 1. 15
tel. 262-42, 262-43
Administracja:
ul. Zimorowicza 1. 15
tel. 274-44
Kantor ogłoszeń
i prenumerat:
ul. Białowskiego 1. 3
tel. 240-42

Rok II.

Lwów, sobota 14 marca 1936 r.

Nr. 74

Nieustanne konferencje w Londynie Litwinow będzie godził Francję z Anglią...

Warszawa, 13. 3. (Tel. wł. — mg.) Jak donoszą z Londynu, wczorajsze konferencje i narady przedstawicieli państw, sygnatariuszy paktu lokameńskiego, nie przyniosły spodziewanego uspokojenia. W Londynie w dalszym ciągu nastroj nerwowy. W dalszym ciągu czynione są próby dla osiągnięcia kompromisu między stanowiskami Angli i Francji. Podobno pewne nadzieje związane są z przyjściem Litwinowa, który odegrał rolę mediatora między temi dwoma państwami.

W pałacu św. Jakuba wszystkoomal jest już przygotowane do obrad Rady Ligi. Techniczny personel sekretariatu Ligi, oraz angielskiego ministerstwa spraw zagran. pracuje bez przerwy nad przygotowaniem sesji. Zainstalowano szereg nowych linii telefonicznych. Poza tem w Londynie już obecnie widać luksusowe są przepełnione. Obecność tak wielkiej liczby mężów stanu wpława w pewien kłopot angielskie władze bezpieczeństwa, które muszą obojętnie ką przyszybyć. Politycy angielscy i niemieccy stanu przeżywają obecnie bardzo pracowite chwile.

Jeden z dzienników angielskich przedawcał wśród angielskich meków sta nu ankietę, jak się uchronić przed znuczeniem. Otóż okazało się, że min. Eden każda wolną chwilę wykorzystuje na partje tenisa. Natomiast już od kilku dni nie śpi w domu, lecz w biurze i tu spożywa posiłki. Premier Baldwin konfufie też przerwy, nie przestaje palić swej fajeczki. Lord Halifax utrzymuje

swoje siły przy pomocy zastrzyków. Minister wojny Cooper nie spał już trzy noce, ale czuje się dobrze. Również cały personel Foreign Office pracuje bardzo gorliwie.

Londyn, 13. 3. (Tel. wł. — O). Na rada ministrów gabinetu brytyjskiego odbyła się dziś zrana na Downing Street. Obecny był min. Eden.

Narada komitetu przedstawicieli państw lokameńskich rozpoczęła się o godz. 11 m. 25 według czasu londyń-

skiego. Obecny był m. in. na naradzie Neville Chamberlain.

Komitet obradował godzinę i trzy kwadranse. O g. 15 m. 05 obrady przetrwano. Dalszy ciąg obrad o g. 19-tej (według czasu londyńskiego).

Parý, 13. 3. (PAT). Minister Paul Boncour odbył dziś zrana naradę z premierem Sarrautem, poczem o g. 12 m. 30 odjechał z lotniska Le Bourget do Londynu.

Sumy wydane na inwestycje wolne będą od podatku

Warszawa, 13. 3. (Tel. wł. — mg.) Mówi się, iż obecnie na czoło zagadnień, do realizowania których rząd przystąpi już w najbliższych tygodniach, wysuwa się szereg ulg podatkowych. Ułga o dużem znaczeniu ma być wyłączenie z sum podlegających podatkom dochodowemu, kwot, przeznaczonych na inwestycje. Poza kapitałami zainwestowanymi w budownictwie, od wymiaru podatku dochodo-

wego zostaną wyłączone sumy, przeznaczone na inwestycje przemysłowe, zakup nowych maszyn, tak, że nawet mogą tu być wyłączone koszty, ujęte na zakup maszyn do pisania, do rachowania i t. d. To samo dotyczy wydatków na zakup samochodów osobowych zarówno krajowej produkcji, jakoteż firm zagranicznych, do wysokości 10 tys. zł.

Front erytrejski w ruchu

Rzym, 13. 3. (PAT) Komunikat urzędowy nr. 154. Marszałek Badoglio telegrafuje: Front erytrejski jest w ruchu. Na nimże zachodzące tego frontu oddziały włoskie dostają do rąk Al-Kandra, radośnie witane przez ludność. Jeden z oddziałów trzeciego korpusu wysunął się naprzód i zajął Efarra. Lotnicy bombardują znaczne skupienia przeciwnika w stręfie Enset-Kab i w stręfie na południe od Kwo-ram.

Na froncie somalijskim trwa działalność lotników pomiędzy Negalli i Ad-

dis-Abeba w rejonie jezior. Oddziały zbrojne szczeru Galla-Borana, które poddały się władzom włoskim, prowadzą zwycięską partyzantkę; podczas gdy szczeru prowincji pogranicznych gromadzą się dokoła Negalli, zabiegając o opiekę włoską. Organizacja terrorystów okupowanych jest w toku bez przerwy. Da szczeru Digodia utworzono delegaturę królewską w Dżar-ssa. Na froncie południowym w prowincji Bali trwają odmienną akcją lotników przeciw osłódkom nieprzyjacielskiej armii Daddja Bejene-Merid.

Dwanaście miast pod wodą

Nowy Jork, 13. 3. (PAT). Nagła odwilż spowodowała powódź w 8-miu stanach północno-wschodnich, w tej liczbie w stanie nowojorskim. Powodzi w tych rozmiarach nie pamiętają mieszkańcy północno-wschodnich stanów od r. 1920. Setki rodzin znajdują się bez dachu nad głową. Dwa pociągi wykoleiły się.

Trzy osoby utraciły życie, straty, spowodowane przez powódź są bardzo znaczne.

Według ostatnich danych, liczba ofiar powodzi jest większa, niż pierwotnie przypuszczano. Dotychczas stwierdzono śmierć 8 osób. Dwanaście miast znajduje się pod wodą. Liczne tamy i mosty zostały zerwane. Łódzie motorowe uratowały 13 pasażerów pociągu, którzy przez 5 godzin znajdowali się w pociągu, otoczonym przez wezbrane wody.

Wstrzymanie skupu Pożyczki Narodowej

Warszawa, 13. 3. (PAT) W związku z wyczerpaniem sum, przeznaczonych na skup obligacji 6 proc. Pożyczki Narodowej w wypadkach losowych, które dotknęły posiadaczy tych papierów, komisarz generalny Pożyczki Na-

rodowej zawiadamia, że skup obligacji 6 proc. Pożyczki Narodowej został wstrzymany i wszelkie podania w tej sprawie pozostaną bez odpowiedzi.

D'Annunzio chory

Rzym, 13. 3. (PAT). Gabriel D'Annunzio zachorował na influencję. Chociaż stan jego nie jest groźny, jednakże ze względu na wiek poety obawiają się komplikacji.

Nowy gabinet grecki

Ateny, 13. 3. (PAT) Dimerdisz utworzył nowy rząd, który prawdopodobnie w dniu dzisiejszym będzie za przysięgiony. Lista członków nowego rządu nie została jeszcze ogłoszona. Poza Dimerdiszem, który obejmie stanowisko prezesa rady ministrów i sprawy zagraniczne, w skład nowego rządu wejdzie Metaxas jako minister wojny, Lgotetis jako minister spraw wewnętrznych, Decazos jako minister spraw gospodarstwa narodowego i Teotocaj jako minister pracy i opieki społecznej.

Bilans Banku Polskiego

Warszawa, 13. 3. (Tel. wł. — mg.) W ciągu pierwszej dekady marca zasoby w Banku Polskim wzrosły o 0.1 mli. zł. do 452 mli. zł. natomiast stan pieniędzy zagranicznych i dewiz spadł o 5.0 mli. do 12.1 mli. zł.

Zapas polskich monet srebrnych i bilonu powiększył się o 15.7 mli. zł. do 33.7 mli. zł.

Pozycje „inne aktywa” i „inne pasywa” wzrosły, pierwsza o 6.0 mli. zł. do 213.8 mli. zł., druga o 0.7 mli. zł. do 32.0 mli. zł. Obieg biletów bankowych zmniejszył się o 28.1 mli. zł. do 915.0 mli. zł. Pokrycie złotem wynosi 41.78 proc.

Dolar zwyżkuje

Warszawa, 13. 3. (Tel. wł. — mg.) Na dzisiejszych giełdach walutowych najcięższym zjawiskiem była dalsza zwyżka dolara, który naogół przekroczył kurs paritetowy. Dewizę na Nowy Jork notowano w Warszawie (kabel) 5.28 wobec 5.27 3/8 wczoraj. W Zurichu 3.04 5/8 wobec 3.04 3/8, w Paryżu przy otwarciu 15.07 3/4 wobec 15.06 przy wzroście zamknięcia. Ostatecznie więc — mimo pewnych wahań — ostatnie zagmatwania polityczne na terenie europejskim mają za skutek wzmożenie zaufania do gospodarstwa amerykańskiego i waluty Stanów Zjednoczonych.

Małoletni zabija towarzysza zabaw

Pzemysł, 13. 3. (cłł. w. K.) Sąd okręgowy w Przemyśle rozpatrywał sprawę zabójstwa 15-letniego Stefana Duraka przez 16-letniego Iwana Prokurata w Dydiatyczach, pow. Jaworów. Zabójca zaczął się w swą ofiarę w lesie i zadał mu kilka uderzeń kołem w głowę.

Durak zmarł po kilku dniach w szpitalu powszechnym we Lwowie na zapalenie opon mózgowych. Do nieporozumienia między obu chłopcami doszło na tie handlu gołębiami. Sąd po przeprowadzonej rozprawie orzekł, że Prokurat działał z roznamiętnieniem i skazał go na pobyt w domu poprawczym, z zawieszeniem wykonania kar na trzy lata.

W strojach rytualnych

Warszawa, 13. 3. (Tel. wł. — mg.) Dziś w godzinach rannych w Kuluarach Sejmu i Senatu można było zobaczyć Żydów w strojach rytualnych. Byli to członkowie zjazdu rabinów, którzy przybyli celem interwjuowania u posłów i senatorów w sprawie wniosku posłanki Prystorowej.

Polski handel zagraniczny w lutym

Warszawa, 13. 3. (PAT) Bilans handlu zagranicznego Rzeczypospolitej Polskiej i W. M. Gdańska, według tymczasowych obliczeń Głównego Urzędu Statystycznego, przedstawiał się w lutym r. b. następująco: przywóz 217,6 tys. ton, wartości 76,265 tys. zł., wywóz 252,765 ton, wartości 77,874 tys. zł., saldo dodatnie w lutym r. b. wyniosło więc 1,609 tys. zł.

Katastrofa kolejowa pod Tarnowem

Kraków, 13. 3. (Tel. wł. — Tr.) Dziś rano pociąg osobowy nr. 16, zdążający z Stróż do Tarnowa, uległ wykolejeniu skutkiem pęknięcia szyn na przystanku osobowym w Bobowej-Mieście. Trzy wagony pullmanowskie wyskoczyły z szyn. Wypadku z podróźnymi nie było. Pasażerów pociągu nr. 16 przewieziono pociągami nr. 63. Przewóz w komunikacji kolejowej niema. Na miejsce wyjechała komisja kolejowa.

„Wychowanie szkół średnich błądzi po manowcach”

Warszawa, 13. 3. (Tel. wł. — mg.). Senat rozpatrywał dziś na wstępie projekt eliminacji budżetowy Min. W. R. i O. P., który zreferował szczegółowo senator Beckowicz. Referent zaproponował w imieniu komisji budżetowej rezolucję, wywołując rząd, ażeby usunął wszelkie formalności, utrudniające akcję budowy szkół, oraz ażeby udzielił gminom z lasów państwowych drzewa na budowę szkół na podstawie jaknajbardziej ulgowego i bezpiecznego kredytu.

W dyskusji zabral głos pierwszy sen. Mikdaszewski, poczem przemawiał sen. Cieszanowski. Kolejno zabierali głos senatorowie: Młodkowski, Hleszarowa, Sieroszewski, Jastrzębowski, ks. Łobodowych i Schorr.

Sen. Zbiński zwraca uwagę na zachowanie się młodzieży na uniwersytetach i uważa, że wypadki ostatnie świadczą, że wychowanie szkół średnich błądzi po manowcach społecznych, ulegając destruktynym wpływom, zwłaszcza Stronnictwa Narodowego.

Kronika telegraficzna

San Francisco. Parowie włoski „Mar chiano”, według depeszy rodfowej o utrzymanej przez panowie amerykański „President Garfield”, zatonał na morzu Czerwonym wskutek wybuchu. 8 marynarzy zginęło, 10 uratowało parowiec brytyjski „Brighton”.

Brusela. Na drodze z Louvain do Brukseli samochód wypadł na drzewo. Cztery osoby poniosły śmierć w katastrofie.

Bakaresz. Wczoraj wieczorem izba uchwała rządowy projekt ustawy o przedłużeniu stażu obywatela na pół roku.

Madryt. Dziennik „Heraldo” donosi, że Dolores Primo de Rivera, córka b. dyktatora hiszpańskiego, została aresztowana w chwili, gdy we własnym mieszkaniu przewodniczyła na zebraniu fałszywym.

Pariz. Według wszelkiego prawdopodobieństwa obecna sesja izby deputowanych zakończy się w czwartek lub piątek przyszłego tygodnia.

Żółź. W sytuacji strajkowej na terenie okręgu łódzkiego w dniu dzisiejszym żadnych zmian nie zanotowano. Zasadniczych zmian w sytuacji spodziewać się można po jutrzejszej konferencji warszawskiej. Przebieg strajku spokojny.

Wiedeń. Kanclerz Schuschnigg i Berger-Waldenberg wyjechali do Budapesztu, gdzie pozostaną dwa dni.

Santiago de Chile. Rząd wycofał z senatu projekt ustawy o nadzwyczajnych pełnomocnikach, uchwalony już przez izbę.

Waszyngton. Departament stanu przesłał do wszystkich placówek dyplomatycznych Stanów Zjednoczonych w Europie rozporządzenie, aby nie udzielać ulupów urzędnikom ambasad, posłom i konsułom, bez szczególnie ważnej potrzeby.

Opieszalskość i niedbalstwo

stały się już nieraz przyczyną wielu przykrości i żmierzów w życiu.

Niedbalstwo w hygiene osobistej może wywołać najfatalniejsze i niedające się odrobić następstwa. Lekceważenie ukazującego się we włosach łupieża i plewuszy, wypadających włosów doprowadziło już do niejednej okazyjnej lisy.

Jedyna droga ratunku: stosować regularnie codziennie TRILYSIN, a co drugi lub trzeci dzień OLEJEK TRILYSIN. Są to preparaty, doprowadzające komórkom włosowym właściwe składniki odżywcze, niezbędne dla normalnego rozwoju włosów.

Kto dba o swoje włosy, ten stosuje stale TRILYSIN.

wego. Najlepszy program nie nie zdział bez dobrego wychowawcy, dlatego na tę istotną zagadnienie należy położyć szczególny nacisk, dając nauki, celem warunki sprzyjające owoce pracy.

Nowa szkoła polska — oświadcza sen. Zbiński — musi wychowywać jednostki obywatelsko wyrobione, które

nie ulegną zgubnemu wpływowi antypaństwowego Stronnictwa Narodowego. Stronnictwo Narodowe powinno być rozwiązane w całej Polsce, tak jak zostało rozwiązane na Górnym Śląsku. Musimy przełamać w Polsce kryzys autorytetu, wychować młodzież w miłości i karności wobec państwa, w kulisie dla idei Marszałka Piłsudskiego.

Oświadczenie Ministerstwa Oświaty w sprawie akademizacji W. S. H. Z.

Warszawa, 13. 3. (Tel. wł. — mg.). Wczoraj odbyło się posiedzenie komisji oświatowej Sejmu dla rozpatrzenia poprawek Senatu do projektów rządowych ustaw, dotyczących wyznaczenia katolickiego i muzułmańskiego.

Przed porządkiem dziennym w związku z wnioskiem posła Fikera o akademizację Wyższej Szkoły Handlu Zagranicznego we Lwowie, zabral głos wice-minister WR i OP Bleszajski, składając w imieniu ministerstwa następujące oświadczenie:

Ministerstwo WR i OP prowadzi studia, dotyczące zmiany obecnie obowiązującej ustawy o szkołach akademickich z dn. 15. 3. 1935 r. W związku z zamierzoną nowelizacją niektórych postanowień tej ustawy, pragnie ono polecać również zagadnienie nadania charakteru prywatnych szkół akademickich.

Wskazując na niejednolitość poglądów niektórych szkółom z uwzględnieniem wyniku przeprowadzonych badań obecnego stanu i poziomu tych szkół. W szczególności Min. WR i OP pragnie rozpatrzyć równocześnie i równorzędnie załatwić sprawę nadania charakteru prywatnych szkół akademickich wyższym szkołom handlowym w Poznaniu i Krakowie i Lwowie, wobec czego Ministerstwo zwraca się do komisji oświatowej z życzeniem, by sprawę wniosku poselskiego, dotyczącego Wyższej Szkoły Handlu Zagranicznego we Lwowie traktowała łącznie ze sprawą takich samych szkół w Krakowie i Poznaniu.

Komisja przyjęła do wiadomości oświadczenie przedstawicieli Min. WR i OP, poczem przystąpiła do porządku dziennego.

Senat kończy pracę nad budżetem

Warszawa, 13. 3. (Tel. wł. — mg.). Dziś w Senacie przedstawiono dzień rozprawy budżetowej. Jutro Senat kończy swe prace budżetowe, rozpatrując budżet Ministerstwa Skarbu, oraz ustawę skarbową i odbywając głosowanie.

Jeśli Senat nie uchwali żadnych poprawek do projektu sejmowego, jutro prace budżetowe parlamentu zostaną ukończone, wobec czego przewidziano przez konstytucję termin zakończenia pracy Senatu nad budżetem będzie przyspieszony o 6 dni, gdyż termin naznaczony przez konstytucję upływa 20 bm. W przyszłym tygodniu w Sejmie znajdzie się spór o ustawę, a mianowicie ustawy samorządowej, poczem ustawy o uposażeniach w samorządzie terytorjalnym, referowany przez posła dr. Krobła. Przedyskutowano i przyjęto w drugim czytaniu 4 pierwsze rozdziały projektu i wprowadzono do

związanie z życiem gospodarczym. Możliwe że nastąpić dwoma drogami: albo będą zwoływane sesje nadzwyczajne, albo pełnomocnictwa. Jaka droga będzie wybrana, dotychczas niewiadomo.

SEJMOWA KOMISJA ADMINISTRACYJNO-SAMORZĄDOWA

Warszawa, 13. 3. (Tel. wł. — mg.). Komisja administracyjno-samorządowa Sejmu na posiedzeniu w dn. 10. 11 i 12 marca br. rozpatrywała projekt ustawy o uposażeniach w samorządzie terytorjalnym, referowany przez posła dr. Krobła. Przedyskutowano i przyjęto w drugim czytaniu 4 pierwsze rozdziały projektu i wprowadzono do

tego projektu szereg poprawek. Poza tem w dn. 12 marca przyjęto w trzecim czytaniu projekt ustawy dyscyplinarnej dla funkcjonariuszów samorządowych. Sprawozdawcą na plenum Sejmu wybrano posła Krukowskiego. Wczoraj dokonano wyboru drugiego zastępcy przewodniczącego komisji w osobie pos. dr. Krobła.

KOMITET EKONOMICZNY MINISTRÓW

Warszawa, 13. 3. (Tel. wł. — mg.). Dziś w południe pod przewodnictwem wicepremiera Kwiatkowskiego obradował Komitet Ekonomiczny. Przedmiotem obrad były rezolucje uchwalone na ostatniej naradzie gospodarczej. Komitet obrad nad temi rezolucjami dyskusję. Poza tem Komitet rozpatrywał parę wniosków zgłoszonych przez Ministerstwo Rolnictwa. W godzinach popołudniowych odbywa się Rada Ministrów, która załatwi szereg spraw bieżących.

Wydawanie obligacji Pożyczki Inwestycyjnej

Warszawa, 13. 3. (Tel. wł. — mg.). Jak się dowiadujemy, z dn. 25 marca placówki subskrypcyjne 3 proc. Pożyczki Inwestycyjnej rozpoczyna dokonywanie wymiany świadectw typograficznych tej pożyczki na oryginalne obligacje. Wymiana ta przeprowadzana będzie w dniach od 25 marca do 5 kwietnia br.

Przed odebraniem MS. „Batory”

Warszawa, 13. 3. (Tel. wł. — mg.). Dnia 12 bm. wyjechał do stolicy w Monfalcone przewodniczący komisji technicznej budowy nowych polskich transatlantyków inż. Bagniewski, który wraz z całą komisją obecnie będzie w czasie podróży nadzorować sprawność techniczną MS „Batory”. Prace komisji trwać będą od 15 marca do 10 kwietnia. Przy odbiorze wnętrza komisja uzupełnienia zostanie jednym przedstawicielem komisji artystycznej. Wkrótce wyjeżdżają też do Monfalcone min. Jędrzejewski, rektor Uniwersytetu w Poznaniu, który dokonał inspekcji wnętrza statku. Odbiór statku nastąpi dnia 10 kwietnia.

Praca tylko dla Czechów

Morawska Ostrawa, 13. 3. (PAT). Posł ludności polskiej Karol Junga wygłosił na posiedzeniu sejmiku krajowego w Bernie przemówienie, w którym charakteryzując obecne stosunki na Śląsku Cieszyńskim. Posel Junga

dowodził w swym przemówieniu na podstawie licznych przykładów, że przesładowania ludności polskiej przez władze czeskie nie tylko nie ustają, ale stają się coraz ostrzejsze.

Berobotni na Śląsku — to wyłącznie Polacy, wśród Czechów niema ani jednego bezrobotnego. Przy przyjmowaniu do pracy, zwłaszcza w kopalniach rądownych, których jest większość, decyduje fakt, do jakiej szkoły robotnik lub górnik posyła dzieci. Jeżeli posyła je do szkoły polskiej — pracy nie otrzyma. W strasznie położeniu znajduje się polska ludność w okolicach podgórskich. W lasach rądownych otrzymuje pracę jedynie ten, kto posle dzieci do czeskiej szkoły. Połakom podobierano dzierżawy i kopalnie, dlatego panuje tam olbrzymia nędza, przy robotach publicznych o przyjęciu do pracy decyduje kartka polecająca od czeskiego kierownika szkoły. Skoro ludność temu się opiera, sprowadza się robotników z czeskich okolic i powiatów.

Berobotni Polacy otrzymująją pomocy wtedy, gdy posyłają dzieci do czeskiej szkoły. Budynki szkół polskich są bardzo zaniedbane, gdy równocześnie buduje się wspaniałe gmachy dla szkół czeskich. W ciągu ostatnich siedmiu lat z liczone berobotność polskiej inteligencji przyjęło do służby państwowej zaledwie jednego Polaka i to na podległe stanowisko archiwariusza.

W Kairze rozpoczęły się rokowania angielsko-egipskie. Na zdjęciu przedstawiciele delegacji angielskiej, sir Miles Lampson, w towarzyszeniu przedstawicieli Egiptu: Ali Maher Paszy, oraz Nahas Paszy.

Lwów, dnia 13 marca 1936 r.

Dwa style

W dzisiejszej polityce wewnętrznej i tak samo międzynarodowej, zaznaczają się bardzo wyraźnie dwa odrębne style, które dzielą i różnią od siebie ludzi znacznie bardziej niż istotnie, niż treści głoszonych programów. Jedni prowadzą politykę słów, drudzy — czynów, jedni robią groźne miny i wyrzucają z siebie grmące frazesy, podczas gdy drudzy, milcząc albo wypowiadając słowa uprzejme i ogledne, przygotowują ją realnie oraz osiągają swoje cele.

Taki mniej więcej dialog zaprezentowali nam ostatnio w stosunkach międzynarodowych kanclerz Hitler i premier francuski Sarraut. Hitler zwołał posiedzenie swego parlamentu i na posiedzeniu tem wygłosił bardzo ugodową, niemal pacyfistyczną mowę, w której oświadczył wiele razy miłość Niemiec dla pokoju, zaproponował wszystkim państwom naokoło pakt o nieagresji i wreszcie zapowiedział, że Rzesza potowa jest powrócić do Ligi Narodów. Dodał też między innymi uprzejmie, że... równocześnie armia niemiecka wkracza na teren zdemilitaryzowanej strefy nadreńskiej.

W odpowiedzi na to we Francji zawrzało oburzeniem. Premier Sarraut wygłosił przez radio niezwykle ostrą mowę, która zadzwoila całkowicie francuską opinię publiczną, zestawiono i wyliczono wszystkie paragrafy wszystkich traktatów, co swoją akcją Hitler pogwałcił i stwierdzono że satysfakcją, na jak wielkie potępienie zasłużyła sobie Rzesza w myśl brzmienia tych układów.

Zarazem natomiast nie zrobił rząd paryski nic realnego i ograniczył się jedynie do wniesienia znakomicie pod względem prawnym uformułowanej skargi do Rady Narodów. Nie zdobył się nawet na sprzeciw wobec angielskiej propozycji odbycia sesji Rady Ligi w Londynie, co jest aktem niezwyklej kurtuazji wobec Niemców.

Tak więc w rezultacie zebranie Rady, mające na celu reakcję na pogwałcenie traktatów przez Rzeszę oraz potępienie tego państwa, odbyło się wyjątkowo w innym miejscu dla przyjemności i wygody właśnie... tego winowajcy. Nie zapowiadało to bardzo groźnych dla Niemiec konsekwencji ze strony londyńskiej sesji Rady Ligi Narodów.

Nie należy się ich spodziewać tembardziej, że w dniu wczorajszym Hitler po raz wtóry wystąpił z wielką mową pojednawczą, wygłoszoną w świeżo zaokupowanej miejscowości nadreńskiej Karlsruhe. Powtórzył on tedy opublikowanego równocześnie komunikatu Niemieckiego Biura Informacyjnego. „Rząd Rzeszy uczynił najbardziej wspaniałomyślną propozycję pacyfikacji Europy... Rząd Rzeszy nie pragnie niczego innego, jak tylko wejść z Francją i innymi europejskimi mocarstwami w układy nad realizację tego planu... Rząd Rzeszy dąży do stworzenia prawdziwego współuspokoju Europy na najbliższe ćwierć wieku i do takiego uspokojenia, jakiego będzie miało cechy bezwzględного ładu prawnego, opartego na nieprzymuszonych postanowieniach równoprawnych narodów i państw Europy”.

Wybory we Francji

(Korespondencja z pisma „Dziennik. Polskiego”)

Paryż, 11 marca.
Kampania wyborcza we Francji do nowej Izby Deputowanych, rozwinęła się już w całej pełni i dzienniki fran-

cyzowskie znowu podjęły temat wyborów. Wzrostł groźny cień Germanii, uzbrojonej od stóp do głów. Cień ten pada na Francję i zalamuje jasną dotychczas linję,

wał dał się ponieść temperamentowi politycznemu i zawarł pakt, który nie podobał się Jemu samemu. Dość prędko prawiła i umiarkowane centrum mogą powiedzieć: gdyby nie było paktu francusko-sowieckiego, nie byłoby pretekstu do zerwania traktatu Lokameńskiego przez Niemcy.

Takie postawienie kwestii może mieć wpływ na przebieg kampanii wyborczej, która zresztą odbywa się wyjątkowo pod znakiem polityki zagranicznej Francji. Wyjątkowo, gdyż zazwyczaj Francuzi polityki zagranicznej nie lubi, nie zna się na niej i niechętnie na ten temat rozprawia. Od tego siedzą przede wszystkim w Izbach i od tego jest rząd i minister odnośnego resortu. Ale specje w Izbie też niewiele się zna na polityce zagranicznej i na jej finezjach. Zdarzało się już przecież niejednokrotnie w Izbie Deputowanych, że zaatakowany gwałtownie minister spraw zagranicznych był już blisko ucieczki, wystarczało jednak ostatnie słowo ministra, aby olbrzymia większość Izby przeciągnęła na swoją stronę. Mistrzem w tej grze był szczególnie nieboszczyk Arystydes Briand, atakowany niejednokrotnie przez stronnictwa umiarkowane za swą filonię niemiecką politykę. Zawsze jednak wychodził z gabinetu do gabinetu już po prostu jako niezbędny rekwizyt.

Pod wrażeniem grożącego Francji od granicy zachodniej niebezpieczeństwa,

Konfencja 4-rech mocarstw w Paryżu

Ambasador Cerrutti na Quai d'Orsay w Paryżu (na lewo), oraz minister spraw zagran. Anglii Eden (po prawej).

cuskie przynoszą już pierwsze wieści o starciach oratorskich.

W myśl pewnego szablonu, który ustalił się sam z siebie już od lat, co cztery lata większość do Izby zdobywają raz stronnictwa umiarkowane, drugi raz lewica. Tak było dotąd z regularnością iście niezwykłą. Przyczyną tego ciekawego zjawiska tkwią bardzo głęboko i są natury raczej społecznej, aniżeli politycznej. Zwykle ko-

biem lewica nie jest w zgodzie z fis-

nasami i po czteroletnim okresie rząd-

ów zraża do siebie wszystkich tych

obywateli, którzy nadzwyczajnie cenia

klęskę. A takich jest większość. W

tym roku wyborczym kolej na więk-

szość w Izbie winnaby wypaść na stron-

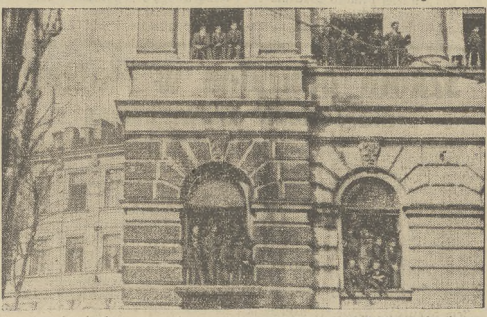
nictwa umiarkowane. Ale...

Tu właśnie wyłania się niespodzian-

ka. Gdyż w ostatniej chwili nad zde-

utarte szablonu, odwieczne zwycię-
stwo. Nie ulega wątpliwości, że cień ten
jest: wywrócić pewien wpływ na przebieg
kampanii wyborczej. Przedewszystkiem
stronnictwa umiarkowane mogą snadnie
zdyskontować dla siebie ostatnie
wydarzenia na arenie międzynarodowej.
Dla tych stronnictw sytuacja jest
jedna: jakkolwiek premier Laval sam
parafował pakt francusko-sowiecki, to
jednak sabotował go zupełnie wyraźnie.
Zawarł pakt, gdyż nie pozwalał
się zdyskontować dyplomacji angielskiej,
nastawionej stale ugodowo wobec
wszelkich posunięć niemieckich.
Po podróży ministrów angielskich, Si-
mona i Edena, do Berlina, a następnie
samego już p. Edena dalej do Warszawy,
Moskwy i Pragi, wiadomo było, że
inicytawą przechodzi w ręce Angli-
ków. Nie ulega wątpliwości, że p. La-

Studentci ewakuowali Politechnikę

Gmach Politechniki warszawskiej podczas trzydniowej blokady studenckiej.

Nowe zapamiętania rzędu berlińskiego brzmienia bardzo pięknie, ale, słuchając ich, trudno zapomnieć, że padły bezpośrednio po złamaniu układów z Locarno, czyli układów zupełnie dobrowolnie i bez przymusu zawartych przez Niemcy.

Hitler mówi pięknie i pokojowo, ale jest człowiekiem tego stylu, według którego czyn jest mocniejszy

od słowa i szybszy, wyprzedzający je często. Mówi pojednawczo, bo chwilowy cel już osiągnął i Nadrenię trzyma w garści.

Zaden też układ nie powstrzyma z pewnością jego dalszej zaborczości, jeśli poczuje swoją siłę wystarczającą i dostateczną słabość sąsiada.

Z. S.

POKOJE

z wodą bieżącą i ciepłą i zimną,
czyste, wygodne i ciche pokoje

HOTEL ROYAL W WARSZAWIE

CHMIELNA 31
blisko Dworca Głównego 702

premier Sarraut rzucił hasło pojednania politycznego. Jest jednak mało prawdopodobne, aby to hasło znalazło posłuch pod koniec kampanii wyborczej. Przeciwnie, walka wyborcza poprowadzona zostanie z całą zaciętością, a polityczne zawieszenie broni, o ile nastąpi, będzie miało miejsce dopiero w przybliżeniu Izby. Zadań z partii nie zechciałyby dziś już rezygnować z możliwości zwiększenia w wyborach swych sił na przeciąg lat czterech, dlatego jedynie, że nad Renem wyrosło nagle niebezpieczeństwo, które wszak bynajmniej nie jest takie bliskie. Naród francuski, podobnie jak polski, ma to do siebie, że skłony, podłożony na oborzy, skłania się w momencie grożącego mu niebezpieczeństwa i wyrzeka się wszelkich waśni i walk partijnych. Ale to może nastąpić dopiero w Izbie, nigdy jednak podczas kampanii wyborczej. Przeciwnie temperament francuski musi znaleźć sobie ujście, musi się wyszumieć na przeciąg długich lat czterech, aż do przyszłych wyborów.

Jaki będzie rezultat wyborów, tego wyjątkowo w tym roku przewidzieć się nie da. Kolej prawdziwie wypadła na partię umiarkowaną, ale skoalizowana lewica może doprowadzić do zmontowania jednolitego frontu lewicy wobec groźby z nad Renu i przechrzcić szalę na swoją stronę, przeciwstawiając taki zwarty front argumentacji prawicy. I jakkolwiek proroków jest wielu, którzy przewidują zwycięstwo jednej lub drugiej strony, wszelkie lenie wstrzymać się od wypowiadania wszelkich proroców, gdyż samo hasło, pod jakim odbędzie się wybory — stanowi wielką niewiadomą, której walory trudno ocenić.

AL. TH.

Nowa oferta kanclerza Hitlera Pakt nieagresji z Francją na 25 lat

Berlin, 12. 3. (Tel. wł. — D.) Niemieckie Biuro Informacyjne ogłosiło dziś urzędowo komunikat, będący odpowiedzią na oficjalne oświadczenie za granicznych mówców stanu w sprawie obświadczenia zdemilitaryzowanej strefy nadrenskiej.

Na następne komunikat podaje wykaz dotychczasowych sojuszy francuskich, przeciw którym Niemcy nigdy nie protestowały. Są to sojusze z Belgją, Czechosłowacją i Polską, Francja — głosi komunikat — po zawarciu paktu nieagresji na granicy niemieckiej wielkie ilości wojsk, na granicy francuskiej zbudowano potężne fortyfikacje, jakich świat dotychczas nie widział. Wojskowe autorytety wszystkich państw zgodne są co do tego, że atak przeciwko tym fortyfikacjom byłby beznadziejny.

Mimo to Francja zawarła nowy sojusz wojskowy ze Związkiem Sowieckim. Działanie tego sojuszu nie zależy już od przyszłych orzeczeń Ligi Narodów, ale od rozstrzygnięć, odpowiadających własnym interesom. Nowy sojusz nie odpowiada ponadto duchowi traktatu lotańskiego.

Wytworzyła się taka sytuacja: Francja dla obrony swej niepodległości, którą, z jej zdaniem, została zagrożona: 1) zbudowała na granicy niemieckiej siłę fortyfikacyjną, 2) jako gwarancję nienuisności Francji, zostały prawie połączone następujące państwa: W. Brytania ze wszystkimi swymi siłami na lądzie i morzu, Włochy, Belgja, Polska, Czechosłowacja, Rosja z przeszło 17 milionami żołnierzy i sama Francja. Państwa te posiadają w czasie pokoju armie, przekraczające razem 5 milionów ludzi. W czasie wojny siły zbrojne tych państw wynoszą około 20 milionów. Niezależnie od tych niebylegalnych i jedynych w historii gwarancji, Francja oświadcza, że potrzebuje pozmian dla swego bezpieczeństwa oprócz najpotężniejszego na świecie lańcucha fortyfikacji, także strefy niemieckiej.

Wobec tego Rząd Rzeszy oświadcza na to, co następuje:

Niemcy obawiały własny obszar szczerpiał zalogą przedewszystkiem głównie dlatego, aby francuskiemu rządowi, a zwłaszcza narodowi francuskiemu nie dać żadnego pretekstu do obawy, że Niemcy wywierają na Francję jakikolwiek nacisk, aby doprowadzić do rokowań w niegodnych okolicznościach. Pożatem Niemcy uczyniły najbardziej wyspaniałą propozycję, mającą na celu pacyfikację Europy. Propozycja ta nabiera specjalnego znaczenia przez to, że pochodzi od niemieckiego rządu narodowego, posiadającego całkowite zaufanie narodu i który przez to działa z najwyższego zlecenia tego narodu.

Propozycja niemiecka nabiera historycznego znaczenia, tylko pod warunkiem, że musi to być pierwszy, o europejski układ, o czasie traktatu z Niemcami, który zawarty zostanie bez jakiegokolwiek przymusu na uczestników, i który nie będzie zawierał żadnych nowych dyskryminacji dla jakiegokolwiek państwa. Jest

to niedozwoleny warunek, jeśli propozycja ta ma być skuteczną i szczerą.

Rząd Rzeszy nie chce niczego więcej, jak tylko wejść z Francją i innymi europejskimi mocarstwami w układy nad realizacją tego planu. Rząd Rzeszy gotów jest w dalszym ciągu, jeśli to będzie uznane za pozytywne, zobowiązać się, na czas trwania układów, nieprzenosić w światło obywateli strefie żadnych zmian pod warunkiem analogicznego zobowiązania ze strony francuskiej i belgijskiej. Rząd Rzeszy nie żąda jednak pod żadnym warunkiem z jakichkolwiek praw suwerenności, będąc przekonany, że przyszłe upokojenie Europy oparte byłoby znów na takich wymuszeniach rezygnacji, a tem samem moralnych dyskryminacjach, które w następstwie przyniosła z jednej strony żarówek hańby, z drugiej — ukryte niedowolenie.

Rząd niemiecki nie dąży do zawar-

cia układów, które zewnętrznie i wewnętrznie są sprzeczne z dobrą wiarą i nakładają obciążenia natury moralnej na narody, mające poczucie godności i honoru. Rząd Rzeszy dąży do stworzenia prawdziwego upokojenia Europy na najbliższe ćwierć wieku i to takiego upokojenia, które będzie miało cechy bezwzględnie iadu prawnego, opartego na nieprzemuszonych postanowieniach równoprawnych narodów i państw Europy. Takto, co będzie podjęte pod temi warunkami może być jako odpowiadające poczuciu honoru narodowego dotrzymanie i będzie dotrzymane, zwłaszcza, jeśli chodzi o Niemcy.

Jedli jednak wyżej wyszczególniony pogląd nie zostanie przyjęty przez inne rządy, wtedy oczywiście rząd niemiecki cofnie swe propozycje, i opierając się na zaufaniu, wierności i ofiarności narodu niemieckiego, wybierze raczej honorowe osobońnienie, niż dalsze bytowanie jako upośledzony naród.

Zmiana programu VIII Koncertu Filharmonii Lwowskiej

Z powodu pogorszenia stanu zdrowia p. Romana Tolenberg, dyrektora Filharmonii Lwowskiej zmuszona jest zmienić program VIII. Koncertu. Za-

mianst koncertu skrzypcowego Beethovena, odegrany zostanie przez p. Artura Hemenlita z now. okiestry koncert fortepianowy Liszta Asdur.

Konferencja w Londynie stwierdziła pogwakenie traktatów

Londyn, 12. 3. (Tel. wł. O.) Komunikat, ogłoszony po zakończeniu posiedzenia zebrań w Foreign Office, głosi: O godz. 17:45 odbyło się w Foreign Office — zebranie delegatów mocarstw — sygnatariuszy i gwarantów Locarna. Obecni byli: ze strony W. Brytanii m. Eden, lord Halifax i sir Robert Vansittart, ze strony Francji — min. Flandin i ambasador Corbin, ze strony Belgii — premier Zeland i baron Cartier de Marchienne, ze strony Włoch — ambasador Gran-

stepnie jako ścisły komitet. Komitet ten obradował będzie ponownie jutro w piątek o godz. 11:30.

Min. Raczkiewicz spodziewa się zmiany poglądów społeczeństwa ukraińskiego

Warszawa, 12. 3. (Tel. wł. — mg.) Na dzisiejszym plenium Senatu wygłosił przemówienie min. Raczkiewicz. Z przemówienia tego na szczególną uwagę zasługuje ustęp, dotyczący stosunków polsko-ukraińskich. Nawigując do dyskusji w obojętnym na temat potrzeby zgodnego i harmonijnego współzawodnictwa narodowości polskiej i ukraińskiej w województwach południowo-wschodnich, min. Raczkiewicz oświadczył, że rząd z należytą uwagą i z poczuciem odpowiedzialności wysłuchał deklaracji przedstawicieli społeczeństwa ukraińskiego, które

Katowice zniosły ubój rytualny

Katowice, 12. 3. (PAT) Na dzisiejszym posiedzeniu Rady miejskiej w Katowicach większością głosów uchwalono zakaz uboju rytualnego na terenie miasta Wielkich Katowic. Rada miejska wydała zakaz uboju przez zmianę dotychczas obowiązującego statutu rzeźni miejskiej w Katowicach.

Pierwsza mowa wyborcza kanclerza Hitlera

Berlin, 12. 3. (Tel. wł. D.) Dziś wieczorem kanclerz Hitler wygłosił w Karlsruhe wielką mowę polityczną, inaugurując kampanię plebiscytową. Na pograniczu zachodnim Niemiec. Znaczną część wywodów poświęcił kanclerz stosunkom polsko-niemieckim.

Przed trzema laty, gdy stosunki niemiecko-polskie były jeszcze zupełnie złe, starał się kanclerz o zlikwidowanie przeszłości i udało mu się to dzięki zrozumieniu, z jakim spotkał się o „wielkiego męża stanu Polak”. Dopiero wadzone do powolnego zbliżenia między oba narody, które czasem przez szły w porozumieniu. Po pewnym czasie po obu stronach nie będą ludzie mogli poprosu zrozumieć, skąd się wzięło dawniej pojęcie „tradycyjnej nieprzyjaźni”, rzekomo istniejącej między Niemcami i Polską. Udało się oświecić i znormalizować atmosferę współzawodnictwa z korzyścią dla obu narodów.

W zakończeniu swej mowy kanclerz zwrócił się pod adresem świata z apelem, aby przyjął jego propozycję czterdziestoletniego pokoju.

Szkola policyjna w Mostach nie zostanie zlikwidowana

Warszawa, 12. 3. (Tel. wł. — mg.) Po przerwie przemawiał na plenium Senatu sen. Radziwiłł, następnie sen. Jaguś-Maleszewski szeroko omawiając sprawę policyjną w Mostach. Wskazywał na konieczność likwidacji szkoły policyjnej w Mostach Wielkich. Odpowiadając mówcy, min. Raczkiewicz nadmieniał, że nie zamierza zlikwidować szkoły w Mostach Wielkich. Minister docenia wielkie znaczenie wychowawcze tej szkoły.

Sen. Staniewicz żądał, aby deklaracja sen. Luckiego nie została złożona 16

tego handlu zagranicznego, kwestię rynku wewnętrznego, akcję rządu w sprawie obniżki cen kartonowych, wreszcie ciężką sytuację przemysłu węglo-

W poniedziałek słuchalem w sali dyskusji, która ilustrowała pewne nastroje, pewne objawy, nie powiem warchołstwa, których świadkami jesteśmy w ostatnim czasie — zakończył minister swe przemówienie. — Dla mnie, sławiska te posiadają specjalne znaczenie. Zwięźle gospodarze muszą mieć atmosferę spokoju i dlatego chciałbym, ażeby czynnik, stojące za tym ruchem i cale społeczeństwo zrozumiało, że w okresie, w którym toczy się wielka wojna z kryzysem tego rodzaju postępowanie to dywersja, a dywersja to zdrada.

Senat francuski ratyfikował pakt z Sowiekami

Parż, 12. 3. (Tel. wł. — K.) Senat uchwalił ratyfikację paktu francusko-sowieckiego 233 głosami przeciwko 52.

Tarłowski przegrywa w Cannes

Cannes, 12. 3. (PAT) W pierwszym dniu międzynarodowego turnieju tenisowego podwójnej porażki doznał Tarłowski. W grze pojedynczej przegrał z polskimi przez Rebersona w 3 setach 4-6-6-2-6. W grze podwójnej panów Tarłowski grał ze znanym zawodnikiem austriackim Matejko. Para ta przegrała do Landau-Willm 6-4 3-6 2-6. Wobec powyższego Tarłowskiemu pozostałe jeszcze tylko udział w grze mieszanej, w której startuje z Jedrzejowskim. Natomiast Jedrzejko przegrał w niedzielę latwo pokonał Bay 6-0 6-1.

Min. Sarraut przed mikrofonem

Premier Sarraut odpowiadał na memo randum Hitlera wielką mową, transmitowaną przez radio.

Skąd pochodzą wizytówki?

Karta wizytowa nie jest „wynalazkiem” europejskim, przywędrowała ona do nas z Chin w połowie osiemnastego wieku.

Karta wizytowa w Chinach była do pewnego stopnia wyraziskiem statusu, bogactwa i pochodzenia jej właściciela. Im człowiek był bogatszy, bardziej wykształcony, im wyżej zajmował stanowisko, tem karta wizytowa była większa. Kartę wizytową cesarza chińskiego nosiło kilku umysłnych tragarzy, była ona tak wielka, że zajmowała podłogę ogromnej sali.

W Europie karta wizytowa zaopiekowali się malarze, zdobnili ją rysunkami i malowidełkami, eleganckie da-

my skrapiali swoje karty wizytowe perfumami, ozdabiali je suszonymi kwiatkami.

Po roku 1835 weszły w Paryżu w modę karty, ozdobione papierowymi kółkami i złoceniami wstążkami. Kiedy sztuka fotograficzna zaczęła się coraz bardziej rozwijać, umieszczano na wizytówkach fotografie ich właścicieli, twarze na wizytówkach miały, w zależności od okoliczności, w jakich te karty byłyby doręczane ludziom, wesołe albo smutny wyraz.

Ale i ten sposób zdobienia kart wizytowych z czasem wyszedł z mody, zaginął, dziś zostały tylko skromne, białe kartki z czarnymi literami napisu.

Doktor Fryderyk Dambau, znany lekarz amerykański, ogłosił niedawno w czasopiśmie amerykańskim „Popular Science Monthly” ciekawy artykuł.

dzięki niezdręganym własnociom zapobiegającym tworzeniu się łupieżu i wypadaniu włosów.

1. **TRILYSIN ZAWIERA:** cholesterol, najpotężniejszy składnik kosmetyczny, komórkę włosów, która uderza włosom trwałość zapewnia im normalny rozwój;
2. kwasy biologiczne, które nie dopuszczają do wiotczenia skóry. Zbyt częste mycie mydłem alkalizującym powoduje bowiem rozluźnienie poszczególnych komórek skóry;
3. narkę — w postaci w której asysta najczystszy zreszobowiązania odżywiania włosów;
4. balsamy roślinne, dzięki którym włosy stają się miękkie i nabierają jedwabistego połysku;
5. alkohol w stężeniu szczególnie odpowiednim dla skóry głowy. Niezwykle delikatne preparaty Trilysin zostało stwierdzone nawet tam, gdzie ani masaż ani słowosłownie samego alkoholu nie dają żadnych pozytywnych rezultatów.

kuł o nieznanych, i czasem nawet dla lekarzy nierozumianych i niewytłumaczalnych chorobach.

Doktor Dambau pisze we wstępie do swojego artykułu, że w artykule tym niema ani słowa przesady, albo fantazji, wszystko tam jest oparte na prawdziwych, stwierdzanych licznymi fotografiami, sprawozdaniach, podpisami.

Oto fakty, opisy dziwnych chorób, podanych przez lekarza amerykańskiego — Reyna kobietę w Illinois zaczęła ziewać. Ziewała przez kilka dni po osiem, dziesięć razy na minutę.

Po kilku dniach atak ziewania minął. Kobieta była nim niesłychanie osłabiona i wyczerpana. Lekarze nie wiedzą, co było przyczyną niezwykłego ataku.

W poczekalni pewnego teatru amerykańskiego jakiś pan zapalił papierosa. W tej samej chwili rozległ się głośny huk wybuchu (ze rękawicy amerykańskiego lekarza wygląda na bajkę średniowieczną, ale poparta autorytetem nazwiska uczonego, wydaje się być prawdą). To nastąpiła eksplozja tajemniczych gazów. Palacz formalnie zionął ogniem. Tajemnicze gazy wydobływały się z jego ust, jak z krateru wulkanu.

Dr. Dambau sam zbadał niezwykłego pacjenta. Okazało się, że pacjent miał ranę w dolnej części żołądka. Leżała niewidzialny polkam. Wykazało się, że on gwałtownie, kiedy zajął się i wybuchy od płomienia zapalaki, jaką człowiek od zapalił papierosa.

Schorzenia kości, polegające na zaniku w kościach składników mineralnych są dość częste. W stanie Ohio w Belair mieszka pewien chłopiec, który już sześćdziesiąt cztery razy uległ złamaniu kości.

Dr. Dambau opowiada też o pewnej kobiecie, skazanej na leżenie w łóżku w nieruchomym zupełnie pozycji przez całe życie. Kobieta ta przez nieostrożność obróciła się na łóżku i złamała nogę i dłoń zębra.

Znana jest choroba skóry, w której barwik skóry staje się szarym, a włosy wypadają. Przyczyną tej choroby nie znamy. Skutkiem jej skóra na pewnej przestrzeni odbarwnia się zupełnie. Dr. Dambau opisuje muryzmy, którzy na skutek tej tajemniczej choroby bieleli zupełnie.

Inny przypadek, również niewyjaśniony jeszcze przez wiedzę lekarską zdarzył się w szpitalu w Canas City. Utrzymano tam kobietę, której skórę stopniowo przybierała wszystkie nie małe kolory tęczy. Była niebieska, potem purpurowa, intensywnie różowa i żółta. Chora gorączkowała prztytem. Lekarze nie umieli znaleźć przyczyny dziwnej zmiany koloru skóry pacjentki.

Wielu ludzi wie, że powieki człowieka nigdy nie zupełnie zniszczono nerwów, przeprowadzające do mózgu uczucie gorąca i zimna. Człowiek ów nie był więc wrażliwy zupełnie na żadne zmiany temperatury. Mógł on kłaść rękę w ogień, nie czując zupełnie żadnego bólu.

Dziwne nawiązania. Czyta się o nich ze zdumieniem i niedowierzaniem. Powaga naukowa dr. Dambau każe nam nie jednak wierzyć.

Czytają i prenumerują »DZIENNIK POLSKI«

Osy — eksportowane do Ameryki

No gwałt eksportu ma obecnie duże powodzenie w Egipcie. Eksportowane są pewnego gatunku osy. Zostały one zamówione przez państwa południowej Ameryki. Okazało się bowiem, że ten gatunek osy należy do największych wrogów owadów, które niszczą plantacje bawełny. Rząd amerykański powierzył profesorowi dr. C. E. Clausenowi, znanemu uczonemu, aby specjalnie zajął się przywiezieniem tych niezwykle gości na ziemi amerykańskiej

i poczynił wszystko, aby osy zaaklimatyzowały się dobrze. Część opinii wypowiada jednak wątpliwość, czy osy spełnią swoje zadanie, ponieważ stosowane do tej pracy środki walki biologicznej ze szkodnikami nie zawsze się udawały. I teraz nie jest wykluczone, że na ziemi amerykańskiej znajdą sobie osy smaczniejsze pożywienie, jak owady, skądinąd dla bawełny, a wówczas będzie świeży kłopot.

JERZY MARJUSZ TAYLOR

JAD SŁOŃCA

(Ciąg dalszy)

— Wciąż tylko chodzisz do tego Rafaelo — mrucał stary. — O czym oni mogą tam gadać? A potem co robić? — spytał.

— Potem wrócił do hotelu i tu już został do wieczora. Teraz pewnie śpi, ale może z pół godziny temu walczył mnie i kazał zanieść listy do skrzynki.

— Zanolosť?

— Nie jeszcze — powiedział chłopiec po chwili wahania.

— Jesteś leniwy jak zawsze — zmarszczył się Czech. — pokaż je.

Maly, zwinny jak jaszczurka, skoczył do kuchni i niebawem wrócił, kładąc na stole dwie koperty. Schwartz wziął je do ręki, poprawiając okulary. Obie miały adres dobrego mu — mławy. Jeden list był przeznaczony dla Medynskiego, Pisała go pani Borkowa. Do zarządającego? Aha, to pewnie o pieniądze. Uśmiechnął się złośliwie, myśląc o satysfakcji, że „diesie polnische Grafm” nawet po tem znacznym ustępstwie będzie go może musiała poprosić o odroczenie płatności rachunku, jeżeli nie dostanie na czas przekaz z Warszawy.

Odłożył te koperty. To nie ważyło. Drugiej natomiast przyglądał się dłużej. Ten list mógł być więcej interesu-

jacy. Poznał rękę Pawła i zamyślił się nad adresem. Zofia Łaska? Któż to mógł być? Czyżby narzeczona? O, to psułoby jej rachuby. Wielką miałaby choćby otworzyć te koperty ostrożnie, nad parą, i przekonać się, co zawiera. Po krótkim namyśle jednak zaniechał tej myśli. Poco? Przeciż czy tak, czy tak, nie zrozumiałby treści tego listu, albo zrozumiałby ją niedokładnie. A prztytem miał świadka. Marko stał tuż i nie spuszczał go z oczu. Zachowanie się chłopca nie podobało się Czechowi, który nigdy nie dowierzał mu w zupełnie.

Dlaczego zaraz nie odniosłeś tych listów? burkał stary. — Ruszaj za ręką, bo to pewnie pilna pocztą i musi odejść jeszcze dziś w nocy. No, ruszaj już! Zdać się, że statek gwidzie właśnie na odjazd.

— Ale gdzież! — roześmiał się bezceremonialnie chłopiec. — Nadsluchiwalem przecież, to wiem, że nawet jeszcze nie nadszedł. To tylko wiatr tak pogwiżdże. Zwał się tylko co z gór. Będzie dobrze, bo powietrze trochę się ochłodzi.

Pochwili szybko oboje listy z dodatkiem trzeciego, który Czech rucił mu

ze złością na stół, i wycedził, jak był, w krótkich spodenkach kapciowych, widocznie zadowolony, że odczuwał się nieco po dusznym upale, jakim dyszał grubo mur, przesiąknięte jeszcze dzień nym żarem słońca.

— Czekajno jeszcze, gdzie jest pan Weissmuller? Nie wiesz? — krzyknął za nim Czech — już pojechał — złościł się, przypominając, że sam nakazał mu pospisać. — Istne skarcanie Boskie z tym tutejszym narodem. Każdy jak iskra. Każdemu się spieszy. Już tu, już tam. Ani sposób się dogadać.

Chciał dźwignąć się, aby dogonić chłopaka, ale strzeliłno mu coś w nosie i opadł spowrotem. Wciąż się i chwytając czołuszka za czołochale, zrozumiałno kolano, którego nie mogło wygoić nawet najgorętsze słońce. Pościsł był niemoliwy, ale Marko nieoczekiwanie wrócił sam. W chwili, kiedy Schwartz mógł się spodziewać, że jego szybkonogi goniec grasuje gdzieś wpołnocy przystani, w kuchni zadudniły nagle bote stopy i opadłno chłopak wraz z podmuchem wiatru upadł do pokoiu swego zwierzchnika.

— Pan Weissmuller prosi pana gospodarza. Jest na tarasie i mówił, żeby pan gospodarz zabrał do niego prztytem, bo ma pilny interes.

Zachichotał, mrużąc go łobuzersku jedno oko, jakby domyślał się, co to był za interes.

— Co? Co takiego? Jak — dopływał się ze zdumieniem Czech

Ale chłopaka już nie było. Zniknął równie szybko, jak się zjawił, niby młody tryton, co da pustę psoty wychynął z morskiego odmetu, aby zaprzeć na chwilę do ludzkiego domostwa i wślad za tem ukryć się znów w głębie nie. I Schwartz, nie znajdujący odpowiedzi na swe pytania, sięgnął do kieszeni i z krzesła i powłoki się leniwie na taras. Jak zwykłe wieczorem, po całodziennym upale i ciągłej krzątaninie po dusznej, pełnej zaduchów kuchni, czuł się osłabiony i bezsilny. Wszystkie sprawy w takiej chwili traciły dla niego całą swą doniosłość i znaczenie, wydawały się blache i nie ważyły. Nie czuł w sobie ani odrobiny siły, w duchu przeklinając tego głupiego wieńskiego studenta, który niewiedząco co kazał mu się zajmować swoją osobą.

Najchętniej byłby trwał na tem twar. dem krzeszku już do rana, nawiąpł drzemając, bo zasnąć zwykłym, głębokim uczyniwnym snem nie pozwalał mu drętwyżarz, z którym stany energii i wale słone nasytowało grubo mur. Ale ledwie stapaniwszy na taras, odrzuć po czuł przypływ nowych sił. Prztyka bezwzględnie ustąpiła jak koszarze grązości. Mózg odczytał dawał sprawność, a ciało rozkołysło. Miał wrażenie, że jakiś nieznany, niewidzialny dobroczyńca zanurzył go nagle w orzeźwiającej, życiodajnej kąpeli.

Wkrótce zrozumiał też powód tej nagłej przemiany.

(C. d. n.).

Makabryczna zemsta wzgardzonego mężczyzny

W Bukareszcie odbywał się ślub Konstantego Blinu, jednego z najwybitniejszych inżynierów kolejowych, z panną Zoe Burdan, jego byłej stenotypistki i sekretarki.

Naszynko już było przygotowane. Naszona, prowadzona przez obuwie białe, miała wśladać do samochodu, aby się udać do kościoła. Gdy usłyszeli szofer otworzył drzwiczki, z wnętrza wozy wypadło... martwe ciało człowieka.

— Georgescu! — zawołała młoda panna, zaskanując sobie twarz rękami, podczas gdy dokoła zwłok zgromadził się wokółgromadzie tłum gapiów.

Niesamowita ta scena była epilogiem nieszczytnej miłości biednego studenta, Teodora Georgescu, który mieszkał już raz z owodniwą matką, utrzymywał się i kształcił z jej skromnej emerytury, dorabiając nieco korektami. Georgescu widzi życie bardzo przykre i ciężkie, nie uważając siebie za żadne, najskromniejsze nawet stworzenie, chciał bowiem jaknajprędzej zo stać lekarzem, zdobyć praktykę i uznanie.

Młody człowiek robił czasem plany na daleką przyszłość. W planach tych zawsze grała pewną rolę matka starszaka, główną jednak heroiną była jakaś nieznaną jeszcze, w każdym razie piękna i dobra dziewczyna, która sobie kiedyś obieże za towarzyskie życie. Teodor był niepoprawnym romantykiem, życie jednak toczy się po ziemi i nie lubi marzyć.

Pewnego dnia na drodze biednego studenta stanęła Zoe Burdan. Była bardzo młoda, miała zaledwie siedemnaście lat i była bardzo piękna. Różniła się przystojnie od innych panien. Skromna, nieśmiała, nieczepna, wydawała się młodzieńcowi idealnym materiałem na żonę. Zakochał się i uzyskał wzajemność panienki.

Rodzice jednak sprzeciwili się zwią-

zaw. Zażądali od córki, aby poszukała sobie męża bogatego, a przynajmniej dobrego sytuowanego, albo zaszła za siebie.

Zoe nie miała znajomości męskich. Zaczęła się starać o posadę maszynistki. Szczerze uśmiechnęło się do niej, wkrótce została zaangażowana do biura dyrekcyjnej kolejowej. Młodzi ucieszyli się. Posada Zoe zapewniała jej niezależność, mogła więc, nie oglądając się na rodziców, po osiągnięciu pełnoletności i po ukończeniu studiów przez Teodora, wyjść za niego.

Na to jednak trzeba było długo czekać, a tymczasem życie biegnie swoim torem i jest silniejsze niż człowiek i jego plany.

Bezpośrednim szefem Zoe był inżynier Konstanty Blin, w którego sercu rozgorzała wielka miłość ku młodsiemu sekretarce. Nie krył się o to z tem zresztą wcale. Przeciwnie, obśmiewał panienkę podarunkami i wreszcie poprosił ją o jej rękę. Zoe miała przed sobą dwie drogi: albo odrzucić propozycję, młodego zresztą i przystojnego inżyniera, stracić posadę i powrócić do ubożuchego życia, jakie prowadziła poprzednio, zdana na miłość skrom-

ne dochody ojca, albo też wyjść za swego szefa, zerwawszy poprzednio z narzeczoną.

Któręć potępi ją, że wybrała drugą ewentualność? Była młoda, ładna, prawdziwiego życia, zabaw i strojów. Wyszło to dawało jej malizmo z inżynierem Blin. Napisała więc do narzeczonego list potęgowany. Nie odpisał, ani nie dał znaku życia.

W dzień jej ślubu samym napiewkiem przepukł szofera jej samochodu. Pod pretekstem, że jest krewnym panny młodej i że chce jej zrobić miłą niespodziankę, prosił go, aby mu pozwolił wejść do wnętrza karety. Szofer, widząc młodzieńca we fraku, uśmiechnął i więcej nie zwracał uwagi na pasażera.

Georgescu, zamknawszy drzwiczki, usiadł na podłodze oparty o nie plecami, tak, że po ich otwarciu, musiał wpaść na chodnik i zażył ciekawki notamsi.

Malizmożni ojczymie Zoe z bogatym inżynierem zostało na razie zerwane. Czas jednak jest najlepszym lekarzem. Może żoć ranę w sercu młodej pary i zatrze przykre wrażenie, odniesione nie wątpliwie przez pana młodego...

Pomnik króla Aleksandra

W paryskich warsztatach wykonała się piękny pomnik króla jugosłowiańskiego Aleksandra, duża rzeźbiarza Real del Sarthe.

Z Łańcuta

WIELKI POŻAR. Z nieustalonych na razie przyczyn wybuchł w ub. sobotę w godzinach popołudniowych w zabudowaniach Franciszka Tabaka w Wólce Niedźwiedziej (pow. łańcutki) groźny pożar, który wkrótce przerodził się na zabudowania Jana Macha. Straty wynoszą około 12 tysięcy złotych. Dochodzenia w toku.

WALNE ZEBRANIE ODDZIAŁU P. C. K. Pod przewodnictwem wicestarosty p. Bauera odbyło się w poniedziałek, 9 bm. Walne Zebranie Oddz. Polskiego Czerwonego Krzyża. Po sprawozdaniach ustępującego Zarządu i przyjęciu wniosku Kom. Rew. o udzielenie absolucji, dokonano wyboru nowych władz Oddziału w osobach: prezes dr. Jurkowski, wiceprezes dr. Jedliński i dyr. gimn. Kocowski, sekretarz dr. Szpunar, skarbn. Jan Cetnarski. Ponadto wybrano Komisję Rew. w osobach: pp. inż. Sadownego i mgr. Rutkowski. Następnie uchwalono program pracy na rok 1936, polegający głównie na werbowaniu nowych członków, jak również na urządzaniu kursów, których zapoznają uczestników z podstawowymi zasadami obrotu o c.p.p.w. i Łańcutu.

L. O. P. P. W. ŁAŃCUTU. Omgdą odbyło się Walne Zebranie Oddz. Pow. Ł. O. P. P. w Łańcutu, na którym dokonano wyboru nowych władz. W osobach: prezes dr. Zinta, p. p. pulk. Flisowski, wiceprezes: dyr. Kocowski i prof. Bantowski, sekretarz: Krzyżanowski, skarbnik Dyskiewicz. Ponadto ustalono skład Komisji Rew. w osobach inż. Sadownego i nac. poczt. Zinta. Na zebraniu tem postawionemu założył Kola Ł. O. P. P. przy każdej gminie zbiorowej, zorganizował pod fachowym kierownictwem prof. Słuszarz kurse modelarstwa. W końcu wyrażono podziękowanie p. starosty Bogusławskiemu za wystąpienie o magazyn na sprzęt Ł. O. P. P.

Największy figlarz Anglii

W uroczym, pięknie przy ujęciu Sekwany położonym miasteczku „Honorale”, zmarł w tych dniach William Horace de Vere Cola, nazywany przez „największego figlarza Imperium”.

William Horace rozpoczął swą karierę w roku 1905 następującym „kawałem”. Rektor uniwersytetu w Cambridge otrzymał zawiadomienie, że w najbliższych dniach ślub jednego z księstw arabskich, razem ze swą świętą przybędzie do uniwersytetu.

W zapowiedzianym dniu, o wyznaczony porze przed gmach uniwersytetu zajeżdżała malownicza kawałkawa z sultana w białym burnusie i nieodstępnej świcie, wszyscy na wspaniałych arabskich rumakach. Rektor i profesorowie uniwersytetu powitali dostojnika muzułmańskiego u bram uniwersytetu. Rektor wygościł do egzotycznych gości przemówienie. Pokazano im szczegółowe urządzenia uniwersytetu, wydano na ich cześć ban-

kiet, w którym byłym udział wybitni przedstawiciele nauki.

Po wyjeździe gości okazało się, że sultaniem był William Horace. Świta „sultana” składała się z jego kolegów, studiujących w Cambridge. Orszak był tak świetnie ucharakteryzowany, że żaden z profesorów nie poznał swych uczniów.

Innym razem zaalarmowano załogę pancernika „Dreadnought” wieścią o wyjeździe jednego z wybitnych rasów abisyńskich. Znowo parady, rewie, przyjęcia itp. I podobnie, jak w Cambridge, władze dopiero po wyjeździe domniemanego ras, przekonały się, że padły ofiarą kawału Horace’a.

Przed kilku laty, w najruchliwszym punkcie Londynu, na placu Piccadilly, grupa Horace’a wywołała kilkudziesięciu wstrząsanie rzuca, pracujące w przedsiębiorstwach robotników magistrackich, pod osłoną policji, nad rozrywaniem jedni. Ostatnim kawałem świętego komika był występ polityczny na konfesie

Partii Pracy. Wśród przyzwoitych kongresu powstało niemałe poruszenie, gdy oznajmiono, że za chwilę przybędzie na salę przewodniczący partii Mac Donald, którego przyjazdu spodziewano się dopiero na zakończenie kongresu, za dwa dni.

Istotnie, w pół godziny później zjawił się na podium Mac Donald, owacyjnie witany przez zgromadzonych. Przewodniczący kongresu uśmiechnął się.

Po kilku zdaniach, wypowiedzianych przez domniemanego Mac Donald’a, okazało się, że treść ich odbiega netyklowo od stylu przewodniczącego partii, ale wogóle nie ma związku z tematem kongresu. Przemawiającym był William Horace tak świetnie ucharakteryzowany, że nikt go nie poznał.

Wielki figlarz nawet w najcięższych chwilach życia nie tracił pogodnego usposobienia. W najtrudniejszych nawet sytuacjach uśmiechał na jego wargach uśmiech, który zjednał mu tytuł przyzwoity. Uśmiech ten zachował nawet po śmierci.

Gdy w ubiegłą sobotę przyszedł do Horace’a jego serdeczny przyjaciel, zastal go już zmarłego, siedzącego w fotelu z łagodnym uśmiechem na zastygłych wargach.

Pod prąd

Nik się nie dzieje...

Po kilkudziesięciu nieobecnościach w Lwowie i kilkunastu nieuczestnictwach w posiedzeniach, powrotem niezmienione spragniony najnowszych wiadomości. Wyjechałem bowiem ubiegłej niedzieli, kiedy sytuacja ogólnoeuropejska była dość napięta, a nastroje w Lwowie w związku z tem nalaadowane elektrycznością. To też zatrzymuję pierwszego napotkanego w mieście znajomego i zadaje stereotypowe pytanie:

— Co słychać?

— Ano nie ciekawego... Sprzedają już pierwsze saski...

— Co tam saski? A wojna?

— I tak wojna?

— Z Niemcami?

— Nic o tem nie słyszałem...

W redakcji naczelny redaktor, nie dając mi przejść do słowa, pierwszy zadaje mi pytanie:

— Co słychać nowego?

— I tak co słychać? To ja mogę się raczej o to zapisać...

— Nic się nie dzieje od kilku dni...

Rzuciłem się wtedy spragniony na ostatnie dzienniki, poróżniał smakowite artykuły i depesze, zatytułowane: „Wojna czy pokój?”, „Nastroje wojenne w Europie”, „Hitler buduje fortyfikacje w Nadrenji”, „Francja obsadza granice wschodnie” itd. itd. Poza tem wiadomości z frontu abisyńskiego, depesze o krwawych zaburzeniach komunistycznych w Hiszpanii, o mobilizacji Japonii i groźnej sytuacji na Dalekim Wschodzie.

I gdy pochłonięłam cały ten materiał, pomyślałem sobie również:

— Nic się nie dzieje od kilku dni...

Posucha, kanikała, sezon ogórkowy. Temi wszystkimi aktualnymi „sensacjami” niaki straszny mogą male dzieci. Na współczesność, stepale nerwy bieleć co już nie wystarcza. Nam trzeba jakichś silniejszych drzewców. Ot, jakiś nowo-Gorgonowy z korpelką Zaremby, to co innego. A tak nie ma o czem pisać i niema o czytać...

Doprawdy najwyższy czas, aby stało się coś naprawdę sensacyjnego. Nie przyjdzie chyba pisać o wężach morskich... RYKSKI

Ze Struja

WŁAMANIE NA WSI. Oto niewykryci we wsi Konichów, pow. Stryp sprawy, wybraższy fundamenty do mu, dostali się tą drogą do mieszkania zajmowanego przez Dymtra Andrusiowa i wynieśli mu dosłownie całą garderobę.

POPIERAJMY CELE I ZADANIA
T. S. L.

Dzień kulturalny

KONKURS NA SZUKIE TEATRALNA. Zarząd Towarzystwa Przyjaciół Teatru Polskiego w Katowicach uchwalił na ostatnim zebraniu rozpisanie konkursu na sztukę teatralną i w tym celu wyłonił komisję przygotowującą pod przewodnictwem prof. Stanisława Ligonia, dyr. Polskiego Radia w Katowicach.

25LECIE „FREDREUM” W PRZEMYŚLU. W ciągu ostatnich dwóch dni odbyło Polskie Towarzystwo Dramatyczne m. Al. hr. Fredry w Przemyślu (Fredreum) bardzo uroczyste jubileuszowe świętowanie istnienia. Uroczystości jubileuszowe rozpoczęły się od nabożeństwa żałobnego za spokój duszy s. p. zmarłych członków Towarzystwa, w sobotę dnia 7 b. m. W nieodległym, około 8 b. m. odprawione zostało bardzo czyste nabożeństwo. Wieczorem w sali wspaniałej Twra na Zamku, zespół Fredreum odegrał Fredry „Dany i Huzary”. Przedstawienie poprzedziły uroczyste przemówienia. Z racji jubileuszu otrzymało Towarzystwo sześć depech gratulacyjnych z całej Polski.

MIEDZYNARODOWY KONKURS SŁEPIU I GRZY FORTPIANOWEJ W WIEDNIU. I rzęd miedzynarodowy konkursu śpiewu i gry fortepianowej, odbędzie się w dniach od 2 do 16 czerwca w ramach dorocznego Festiwalu Wiedeńskiego. W konkursie śpiewczanki uczestniczyć mają kandydatki, liczący nie mniej niż lat 18 i nie więcej niż 30, w konkursie gry fortepianowej — kandydaci od lat 16 do 30. Zapisy przyjmowane są do 30 kwietnia.

LIST TEJKO KIWA. Puszczając Krasówkę gościnnie wystąpiła na scenie teatru im. J. Słowackiego, znana artystka Jasna Tejko Kiwa w liście, wystosowanym do redaktorki Głosu Narodu, oświadczając, że jest bardzo zadowolona ze swego pobytu w Polsce i do głębi wzruszona serdecznym przyjęciem, jakie zgromadła jej cała prasa i publiczność wszystkich miast naszego pięknego kraju.

SERAWA NAUCZANIA RELIGII W JĘZYKU POLSKIM NA BUKOWINIE. Sprawa zakazu nauczania religii w języku polskim na Bukowinie dzieł polskich, uczęszczających do szkół państwowych, nie została do tej pory załatwiona. Władze szkolne w dalszym ciągu zabiegają o nauczanie religii wyłącznie w języku rumuńskim. Ludność szkół ze zrozumiałym niepokojem oczekuje jej wypowiedzenia się w dziedzinie wykładu z tej przyczyn sprawie.

ZGON FRANCUSKIEGO DRAMATYKA. Zmarł na zawał serca dramatyczny i powieściopisarz Henry de Gorsse. Był on m. in. autorem popularnych komedii, granych także w Warszawie, jak: „La Gaieté Bretonne” oraz „Le Procureur d'Alsace”, gdzie popisową rolę miał s. p. Kazimierz Kamiński.

Zgon słynnego króla mody

W pięćdziesiątym roku życia zmarł w Paryżu słynny dyktator mody, Jean Batou. Z jego nazwiskiem łączyło się pojęcie wyidealizowanej elegancji, jego modę cieszyli się najwyższemu uznaniem w świecie elegancji na obywatelskich półkach. Milijonerzy amerykańscy i gwiazdy filmowe płaciły za kreacje króla mody fantastyczne sumy.

Jean Batou debiutował z niewielkim powodzeniem w branży kulinarskiej. Dopiero jego salon mody przy ulicy St. Florentin przyniósł mu majątek i sławę. Nie opuszczał tego skromnego lokalu nawet wówczas, kiedy zatrudniał 1.600 osób w swoich zakładach. Próżek konfekcji prowadził także dział perfum i biżuterii.

Ze srebrnego ekranu

»TA ALBO ŻADNA«

(CASINO)

„Ta albo żadna”, to typowa operetka filmowa, z jej wszystkimi akcesoriami. — Treść są zabiegami dwóch księżyców wywołujących z jakiegoś fantastycznego panstwa, o szerokiej fikcyjnej oraz „Krokoziarce” — wiecie młodszy i przystojniejszy, zdobywca dla jednego zamachu i zwyciężca. — Treść jest niezbyt wymyślna, fabuła — prawdomo w ramy pogodnego humoru i melodijnych piosenek, w których pierwszym wiedeńskim, obdarzona miłośnikiem Gitta Alpi, piosenka zrodzona w Nure Egerli.

Na specjalną uwagę „Casinie” zasługują nadpłyn, w którym jest wyszczególniony, w tym pierwszy, w którym po krótkim wglądzie w polski repertuar regionalny. Widzimy w nich, na ślicznych, czystych dziedziach Pałacu, z jego całym, czarnym światem, czarnymi. Podobnie, jak zdaje się, bez zarzutu wypadła strona dziewczęca, pełna oryginalnych melodii polskich.

(w.)

Czytelni i rozpowszechnianie

„DZIENNIK POLSKI”

Sesja Rady Ligi w Londynie

W Londynie rozpoczyna się nadzwyczajna sesja Rady Ligi Narod., która obradować będzie w pałacu św. Jakóba, widocznym na zdjęciu.

Jakie istnieją nazwy hotelów?

Nie ma stolicy czy większego miasta w Europie, nie ma miejscowości kuracyjnej czy turystycznej z rozgłosu światowym, któreby nie posiadały hoteli, czy pałaców hotelowych o imponujących nazwach: Imperial, Bristol, Savoy, Metropol ewentualnie Carlton, Grand Hotel zwyczajnie lub z dodatkami Royal. Nazwy te spotykamy króć wnie dobrze w Lizbonie, Madrycie, Paryżu, Berlinie czy Kopenhadze, Sztokholmie lub nawet egzotycznych nieo miastach bałkańskich, w Bukareszcie np. w Belgradzie albo w Stambule.

Nazwy hotelów zaliczonych do pierwszorzędnych, odwiedanych po pierwszobogate i bogatych lub tytułowanych gości, mają dźwięk i znaczenie miedzynarodowe. Jest to coś umownego, coś jakgdyby walutą miedzynarodową o wartości umownej. Przeznaczone dla

publiczności miedzynarodowej pałace hotelowe o nazwie „Savoy”, czy „Imperial” podobne są do siebie w szczegółach urządekowania, zastwy, menu, obyczajów, napitków, zdawkowej grzeczności, w ogólnej atmosferze ław, sal restauracyjnych, grill roomów etc.

Nazwy hotelów ulegają jednak fluktuacjom i zmianom podsuwaniem przez modę. Szablonowe już nieco i tracące czasami przedwojennym „Imperial” i „Royal” ustepują miejsca innym, bardziej nowoczesnym nazwom. Mode np. nazwy „Normandy” zainicjowało powodzenie, jakim się cieszył w pierwszych latach po wojnie olbrzymi pałac pod tem zawołaniem w Deauville. Tu nakazywała moda i snobizm osiedlać się na sezon lipcowo-sierpniowy wybranym z wybranych t. zw. elity to-

Z Tłumacza

Z ŻYCIA ORGANIZACYJNEGO. Na walnem zjeździe Związku Rezerwistów w Tłumaczu, wybrano zarząd, którego prezesem został Antoni Mozsor, sekret. Fr. Burczyński, komendant — Filip Wołański.

Komisja oświaty pozaszkolnej zorganizowała dwudniowy kurs bibliotekarski dla 24 przyszłych bibliotekarzy wiejskich w pow. tłumackim. Otwarcia kursu dokonał wicestarosta Jazowski w obecności delegata z zarz. g. T. S. L. Sedlaczka, p. Hryculaika i dyr. Bulko-wskiego.

Z Podhajec

Z ŻYCIA GOSPODARZECZEGO. Z inicjatywą O. T. R. rozpoczęła swą działalność w drugiej połowie lutego b. r. obwodowa Spółdzielnia Mleczarska, produkująca masło i inne produkty mleczarskie na eksport.

Niezależnie od tego idzie w całym powiecie żywa praca organizacyjna w kierunku tworzenia rejonowych mleczarni i objęcia w ten sposób całego powiatu siecią punktów mleczarskich.

Najpiękniejsze gliniane KILIMY sprzedaje tylko fabryczny skład ST. GAŁANA, Lwów, Sykstuska 20

Niskie ceny. — Sprzedaż za gotówkę i na raty. — Przyjmujemy się obłągale Potoczki Narodowej. — Własne sklepy we wszystkich większych miastach.

Specjalność firmy: półgobelinowe portjery, Kapy na łóżka i stoły

Czyjem dziełem jest słynny tryptyk wawelski?

Tryptyk Świętej Trójcy w Kaplicy świętokrzyskiej na Wawelu był nie dawno przedmiotem studiów i badań uczonego dr. Karola Estreichera.

Tryptyk św. Trójcy, wykonany — jak świadczy napis na nim — w roku 1467, stoi dzisiaj w kaplicy św. Krzyża w katedrze krakowskiej.

W tryptyku św. Trójcy zwracają uwagę pewne, pod ikonograficznym względem rzadkie przedstawienia, a mianowicie epizod z życia św. Sekundusa na jednym ze skrzydeł i adoracja Trójcy św. przez cztery chóry w części środkowej.

Tryptyk wawelski nie jest dziełem jednego artysty. Rzeźby części środkowej wykonał dawny rzeźbiarz, obrazy na skrzydłach malowali dwaj malarze. — Na podstawie porównania z rzeźbami tryptyku św. Trójcy można kilka czynnych dzieł rzeźby, dotyczących datowanych na początek XVI wieku, przesunąć na sześćdziesiąt latia XV wieku. Niektóre z tych rzeźb, wyszły z tego samego warsztatu, w którym powstał tryptyk. Reprezentują one styl, panujący w Polsce bezpośrednio przed przyszedł Witła Stwosza do Krakowa.

Z obydwojoma malarzami trwótku da

się również złączył szereg obrazów. Niektóre z półokrągłych obrazów w kościele św. Katarzyny w Krakowie wyszły z pod pędzla malarza obrazów na wewnętrznej stronie skrzydeł tryptyku św. Trójcy. Ten sam malarz jest też twórcą obrazów Kasyiny Wielkiej (w Muzeum Diecezjalnym w Tarnowie). Malarz zewnętrznych obrazów tryptyku namalował te obrazy w Milokochach koło Bielska, w których występuje to krajoznawstwo.

Powstał więc tryptyk św. Trójcy w Krakowie, jako wytwór miejscowej sztuki gotyckiej, opartej o środowiska niemieckie. Południowo Niemcy, ściśle kraje austriackie, najwyraźniej są znaczący się w jego formach, lecz także na Śląsku i na Słowację można wysunąć pewne analogie i związki.

Tryptyk św. Trójcy, podobnie jak cała sztuka krakowska przed przyszedł Stwosza, jest niezbyt wybujały i wyrafinowany pod względem formy, ale z drugiej strony posiada już pewne wartości, które nie pozwalają nazwać go dziełem sztuki prowincjonalnej.

Sztuki Stwosza, jego uczniów i towarzyszy nie da się żadną miarą z tryptykiem św. Trójcy łączyć, ani z nim wводить.

warszkiej Paryża, Brukseli, Londynu etc. Prowadzenie i rozgłos tego pałacu skłoniło hotelarzy do powołania lokalnych wydań „Normandy” na Riwierze, na plażach Atlantyku, w niektórych miejscowościach kuracyjnych.

Swego rodzaju „epokę” mode hotelowej stworzył znany i słynny hotelarz londyński, Szwajcar z pochodzenia, Ritz. Dorobowicz się majątku na hotelu „Savoy” w Londynie, gdzie mógł sobie pozwolić na pobyt i wytworne menu tylko znanymi i uznani bogaczowie. Nowobogacy, Ritz stworzył szereg hoteli we Francji, Niemczech pod nazwą „Ritz”. Słynny hotel Ritz w Paryżu przy placu Vendome, dał początek szeregowi „Ritzów” w innych miastach Europy, stał się synonimem elegancji, dobrej kuchni, wytworności, bogactwa. Kto zamieszkał w Ritzie, ten był klasyfikacji warszawskiej i finansowej zajmował odrazu określone miejsce. Wystarczy, aby majordano Kapurthala, Barody lub milioner Iks czy Ygrek z Johannesburga albo Kapastadu czy Batawiji zajęli szereg apartamentów w hotelu pod nazwą mniej lub więcej dwiżnicą, a nazwa ta stanie się odrazu walorem miedzynarodowym na rynku hotelowym i świadectwem przynależności do elity warszawskiej dla tego, który w tym a nie w innym pałacu spędził dzień i nocę swego pobytu.

Nazwy hotelów mają swoją symbolikę i swoją barwę, odbijają się w nich gusty, upodobania, obyczaje pewnych klas, pewnych okresów historycznych. Małe hoteliki, paryskie, w dzielnicach Łacińskiej, na lewym brzegu Sekwany, mają zupełnie inną symbolikę nazw, niż wielkie pałace na prawym brzegu. Jakże to przeskok np. od pachnącej wiekiem XIX czy może końcem XVIII w. „Hotel de Tournon” lub „Hotel de Croix” do pompatycznego tytułu „Grand Hotel d'Opera” czy „Hotel de Ritz”. Jakże czasy — takie nazwy.

M. K.

Na Kubie mieszkają Polacy

W połowie lutego przybył do portu W Hawanie, stolicy Kubę, statek polski m. s. Pilsudski. Na wieść o tem kolonja polska w liczbie 100 osób wypłynęła na powitanie statku w 3-ich łodziach. Wzniosły okrzyki. Niech żyje Polska. Owacjom i przyjęciem nie było końca. Pismo polonji amerykańskiej, „Wiadomości Codzienne”, wychodzące w Cleveland, tak opisuje te wzruszające chwile:

„Polacy się żyj radości po ich zbiedzonych twarzach. Małki dziećmi pokazywały bandery polskie. Nie posłaly je w tym dniu do szkoły, bo to było polskie święto.

się 8 godzinie 19tej w San posiedzeniu
minarjum filozoficznego Uniwersytetu 35
planarne posiedzenie naukowe, na które
Prof. Dr. K. Ajdukiewicz wygłosi odczyt
p. t. Empiryczny fundament poznania.

W przededniu sezonu tenisowego

Tenis zdobywa w Anglii coraz szersze szereby zwolenników. Magazyn sportowy zaopatrujący się w przewidywany dobry sezon w wielkie zapasy rakiet.

Koronacja króla cyganów odbędzie się w Równem

Równie, 12, 3. (PAT.) Wiadomość o zamierzonym odbyciu światowego zjazdu cyganów w Równem, połączonego z koronacją króla cyganów, wywołała wielkie zainteresowanie w prasie polskiej i zagranicznej. W związku z tem do Starostwa powiatowego w Równem napływają liczne zapytania ze strony przedstawicieli pism polskich i zagranicznych, dotyczące tej sprawy. Tak dotychczas, władze administracyjne nie posiadają żadnych informacji, gdyż organizacje cyganów nie zwróciły się o udzielenie zezwolenia na odbycie zjazdu.

— ZARZĄD ODDZIAŁU LWOWSKIEGO POLSKIEGO CZERWONEGO KRZYŻA Zawiadania P. T. Członków, że Walne Zgromadzenie Oddziału Lwowskiego Polskiego Czerwonego Krzyża odbędzie się w sobotę, dnia 14 marca o godz. 18:45 w lokalu Stowarzyszenia „Gwiazda”, ul. Franciszkańska 7, z następującym porządkiem obrad: 1) Zagłoszenie i wybór przewodniczącego Walnego Zgromadzenia, 2) Przyjęcie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia, 3) Sprawozdanie Zarządu z działalności z rok 1935, 4) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej i udzielenie absolutorium ustępującemu Zarządowi, 5) Wybór władz Oddziału, 6) Uchwalenie preliminarza budżetowego na rok 1936, 7) Wolne wnioski.

— ZARZĄD STOWARZYSZENIA CZYNNEJ MIŁOŚCI BLIŹNIEM PRZY KOSZCIE O. DOMINIKANA W ŁWOWIE Na wieść o mającej wyjechać w maju b. r. wielkiej pielgrzymki Polskiej Miłości Akademickiej do Częstochowy, udawali przynajmniej na ten cel kwotę 100 złotych.

Równocześnie Zarząd, doceniając olbrzymią rolę wyprzedzającą młodzieży polskiej w budowaniu Polski prawdziwie katolickiej i całej chrześcijańskiej, chce przysięść z pomocą tej niezachwianej młodzieży, która chociażby wiać udział w budowaniu swąca Krzyża, udzielać pomocy do wszystkich Stowarzyszeń charytatywnych, istniejących na terenie Łwowa, aby poczynić w jego ślad i przeznaczyć na ten cel odpowiednią kwotę.

Polska Miłość Akademicka chce w dniu tej uroczystej pielgrzymki z całej Łwowskiej na Jasną Górę obrać Najświętszą Pannę Patronką szkoły i dubować Jej wierność dla wiary i etyki katolickiej. — Taką publiczną manifestacją religijną, muś i niezwykle dotąd oddziałali na środowiska katolickie poglądy na świat naszych czołków i synów.

Oflary należy przesyłać pod adresem: — Lwowski Komitet Akademickiej pielgrzymki na Jasną Górę, Lwów, Łożnickiego 1, 7.

— JEŻDZIEMY DO KATOWIC Wobec przebiegającej pory. Dyrektora kolejowej i Lit. — Popierania Turystyki, organizacje pociągów turystycznych z Łwowa o Katowice, ce-

Dlaczego odwołano wczorajsze posiedzenie lwowskiej Rady Miejskiej?

P. Drojanowski zgłosił oficjalnie rezygnację

(—) Na dzień wczorajsz, tj. czwartek, dnia 12 marca br., zwołana została Rada Miejska. Na porządku dziennym znalazło się kilka kilkanaście drobnych spraw, wśród których dominowały, jak zwykle zresztą, zamiany gruntów, parcel i t. d.

Tymczasem zupełnie niespodziewanie nie urzędujący wiceprezydent dr. Stanisław Ostrowski wczoraj w południe odwołał posiedzenie Rady Miejskiej, przyczem jako przyczynę wymieniano w wulgarach raturzowych momenty techniczne.

Dowiadujemy się jednak, że za kulami odwołanego posiedzenia kryją się zgola inne momenty, związane z osobą prezidenta Drojanowskiego. Dopiero wczoraj wyszło na jaw, że p. Drojanowski, opuszczając Łwów, złożył oficjalnie rezygnację z urzędu prezydenckiego na ręce p. wiceprezydenta dra Ostrowskiego i już na pierwszym bm. nie podjął swej prezydenckiej pensji, natomiast otrzymał w Warszawie gażę w charakterze namiestnika wydziału perzonalnego w Ministerstwie Skarbu. Znalazę urzędowanie w ręce wiceprezydenta dr. Ostrowskiego, miał p. Drojanowski oświadczyć gronu osób, że już na stanowisku prezydenta nie powróci.

Wówczas to powstał w gronie kilku radnych projekt nie przyjęcia rezygnacji prezidenta Drojanowskiego do wiadomości i zatrzymanie go w charakterze urlopowanego prezydenta. Po licze-

nych konwentykach zdecydowano się w pewnej grupie na udzielenie p. Drojanowskiemu urlopu bezpłatnego, motywując to chęcią stworzenia platformy prawnej dla kroków p. Drojanowskiego w interwencjach jego na rzecz miasta Łwowa w Warszawie.

Równocześnie szczykowano się do urzędzenia późniejszego posiedzenia na wczoraj. Onegdaj jednak sprawa urlopu względnie dalszych kompetencji prezidenta Drojanowskiego znalazła się w ogniu dyskusji radzieckiej grupy kombatanckiej, przyczem okazało się, że większość zgola nie aprobuje projektu udzielenia urlopu p. Drojanowskiemu. Tak sama opinia ustaliła się w grupie mieszkańskiej.

Pewne kółka zdecydowane były sprawę tę postawić na porządku dziennym wczorajszej Rady Miejskiej, stwarzając ten sam oficjalny akt przedstawienia na ratuszu lwowskim. Inna grupa radnych stanęła jednak na stanowisku, że nie należy się z tą sprawą spieszyc, a przede wszystkim spojrzeć się sprawą budżetu.

W obecnym wie stadium, które określić można jako odsuwanie przesilenia, nie są się nie da jasnego powołanie dzieć ani co do urlopu p. Drojanowskiego, ani co do terminu wybrania nowego prezydenta, ani też co do przedłożenia preliminarza budżetowego m. Łwowa na rok 1936-37. Możliwe najbliższe dni przyniosą jakąś nową sytuację.

Przewóz 300 umysłowo chorych do zakładów wielkopolskich i pomorskich

(a) Zakład dla umysłowo-chorych w Kułparkowie od szeregu lat wykazuje pełnienie, to też od czasu do czasu kieruje się większa ilość chorych do zakładów wielkopolskich i pomorskich, gdzie pozostają oni za opłatą, nawet wyższą, aniżeli w Kułparkowie. Po długich przygotowaniach skierować wczoraj przed południem z Kułparkowa nowy transport do Torunia, skąd chorych w poszczególnych grupach oddawiano do kilku zakładów. Już o godz. 7-mej rano zajeżdżał specjalny pociąg, zajęto się w pierwszym rzędzie zaopatrzeniem całego transportu na przeciąg 24 godzin w aprowizację, poczem po godz. 10-tej przed po-

łudniem poczęto z Zakładu dostawiać do pociągu chorych i rozmieszczać ich w poszczególnych wagonach, przyczem osobne przedziały przygotowane dla mężczyzn, osobne dla kobiet. Celem tym dłużej zastopem nieszczęśliwych ludzi zalmuje się w pociąg 5 lokarów, 7 siostr oraz 106 konwojentów, względnie konwojek. Po ustaleniu stosunków rodzinnych tych chorych, których miano oddawać na zachód, z 2105 chorych wybrano 300 i ci też wjechali w dniu wczorajszym. Chorych dostawiano do pociągów pieszco, względnie na noszach. Koszmary pociągów chorych czynił na przegłównych widzach duże wrzawienie.

NIEPOWODZENIE „SZCZURA” KOLEJOWEGO

(a) Pociąg osobowy z Brodów do Łwowa jechał w dniu wczorajszym Stanisław Nagaj (ul. Św. Maja M. 1, 3). Głównie na przestrzeni jakiś złodzieży skradł mu teczkę, zawierającą akta urzędowe, co naturalnie przedstawiało niepowodzenie szkade. Gdy pociąg zatrzymał się na dworcu Łwów—Podzamcze, przystojniarz został odwołany podroz bez biletu Michał Kiwak, bez miejsca zamieszkania. Kiwak w chwili przystanku okazał się ze zdenerwowaniem i wnet okazało się, czemu było ono spowodowane. W ręce miał bowiem teczkę, która trzymał pod sobą, a gdy poturunkowo zgładził ją od tej wnętrza, okazało się, że zawiera ona akta urzędowe. Wnet zajął się poszkodowany i doniósł poster-

lem zapomnianym turystów ze skarbami Górnego Śląska.

Bilety w cenie 15 zł. są do nabycia w Łwowie, a gdy poturunkowo zgładził je przystojniarz pociągami popieszymy, w wagonach pullmanowskich o numerowanych miejscach.

Do wyodrębnienia zgłaszając się także można w miejscowościach oddległych o 150 km od Łwowa, jak Stanisławów, Tarnopol, Przemyśl, Borsylaw, Strzyż i t. d. — arduwano w stacjach kolejowych, jak i w biurach Orbiu — przyczem dojeżdżający korzystają ze zniżek. Termin przyjmowania zgłoszeń ułwisa 14 marca.

runkowemu o kradzieży teczek i niezmiernie ucieszył się, gdy ją zobaczył, „Szczur” kolejowy wpadł. Odpowiedź i zażądanie „na gapę” i za kradzież w przedziale kolejowym.

ZAMACH SAMOBÓJCZY W BIURZE MIEJSKIEJ OPIEKI SPÓŁ.

(a) W dniu wczorajszym usiłowała pochwycić się życie kustaretka tego biura, przy ul. Akademickiej zamieszkała przy ul. Dorobek Ł. 6 w Lewandowskiej Złotnia Helena Jókowa, której mąż, Wawrzyniec, wielokrotnie przestępca, pozostaje obecnie w więzieniu brzeszańskim. Pozostała żona wniosła podanie o zapomogę, a gdy przyprowadziła dwoje dzieci, asygnowała dla nich obawę. Pozostawia ustalono, że stosunki materialne penetnenci nie wymagają bezwzględnej pomocy, przeto podanie jej o zapomogę pieniężną zatwierdzono odmownie. Wobec tego Jókowska pozostawiała w biurze swe dzieci a sama wybiegła na korzystać i tam napiała się jodyny. Pogotowie przewiozło ją do szpitala powszechnego.

CHŁOPAK POD KOŁAMI WOZU

(a) Mojżesz Tenenbaum z Aniołówek w pow. lwowskim, no jedni ul. Kaickiej urządził sobie wczoraj po południu „kawalerską” jazdę, w czasie

której najechał na Gołeniew Ludwika Korbę. Chłopak upadł pod koła wozu i doznał ciężkiego potłuczenia na ciele.

WŁAMANIE MIESZKANIOWE

(a) Nieznany sprawca włamał się wczoraj popołudniu do mieszkania Marii Piszczak przy ul. Piłsudskiego 1, 23, gdzie skradł znaczną ilość garderobę.

(a) WYBRYKI, GRANICZĄCE Z PARAGRAFEM KARNYM. Adol. Barłok, płatniczy, zajęty w kawiarni „Union”, opowiada o wybrykach dwu nocy gości, St. A. i L. T., którzy przybyli niedawno pewną nocą do wymienionej kawiarni, jedli i pili, a gdy im płatniczy przedstawił rachunek, opiewający na 35 zł. 90 gr., odmówili zapłaty, oświadczając, że pieniędzy nie posiadają i należycyść wy równą w najbliższym czasie. Płatniczy musiał za miłych gości zapłacić: własnej kieszeni. Po kilku dniach obaj goście znów pojawili się w kawiarni, poczem informując płatniczego, iż przyszli wyrównać należycyść, pijsz „czarna” i palą papierosy i wśród smutku wychodzą, nie wyrównawszy i tej należycyści. Przecież w ten sposób nie powinni postępować ludzie, z których jeden mieni się dentystą, a drugi urzędnikiem. Zresztą zapewne wielce będzie im nieumiejętnie, gdy rozprawa się z nimi, gdyż wybryki ich są.

(a) WIELKIE ZBIEGOWISKO NA ULICY KOPIERNIKA. Dwie niewiasty: służka Jula Cichowska (ul. Zamkowa 1, 8) i dozorczyni Marja Walszek stończyły wczoraj przed południem na ul. Kopernika na cie bliżej niewiadomą zajętą bójkę. Awanturki dwu scenarzyści nie przysparzały im tuż przedchodzących.

(a) ECHA SAMOBÓJCZEJ STRZAŁU. Dochodzenia prowadzone w związku z zamachem samobójczym Brunona Potysyńskiego w kawiarni „Troadero” wykazały, że wymieniony zamachu na swe życie dokonał na tle zawodu erotycznego. Stan rannego nie budzi obaw.

(a) WŁAMANIE SKLEPOWE. Nieznani sprawcy włamali się wczoraj szczyt nocy do sklepu spożywczego Mendla Budera przy ul. Kleparowskiej, gdzie skradli zapas towarów konsumcyjnych, wartości sztyt 500 zł.

(a) ARESZTOWANIE ZŁODZIEKI KIESZONKOWY. Policja aresztowała wczoraj Ewę Dietz, poszukiwaną bez miejsca zamieszkania, pod zarzutem kradzieży 133 zł. z kieszeni Anny Szpak na pl. Unii Brzeskiej.

OBCHOD ROKNICZY REWOLUCJI WĘGIERSKIEJ

Z okazji rocznicy rewolucji węgierskiej (15 marca 1848 r.) urządza Polakowęgierskie Towarzystwo we Lwowie wie pondzielnie, dnia 16 marca br. w wielkiej sali fabry przemysłowohandlowej we Lwowie przy ul. Akademickiej 17, uroczystą Akademię. Program obejmuje: odegranie hymnu polskiego i węgierskiego przez orkiestrę 19 p. p. O. L., przemówienie wiceprezesa Towarzystwa prof. U. J. K. dr. E. Buland, odczyt prof. U. J. K. Dr. Cz. Nankego p. t. „Misja dziejowa Narodu i Państwa Węgierskiego”, recytacja pieśni rewolucyjnej Petőfiego po polsku i węgiersku oraz odegranie marsza węgierskiego „Lobkowitz” przez orkiestrę 19 p. p. O. L. Początek punktualnie o godzinie 5.30 popoł. Wstęp wolny dla członków i przyjaciół narodu węgierskiego.

PODATEK OD NIERUCHOMOŚCI W GMINACH PRZYŁĄCZONYCH

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zgłosiło się na pobór w roku 1936 na rzecz Gminy m. Łwowa dodatku komunalnego do państwowego podatku nieruchomości, na 30 proc., na terenie starostwa Łwowa, 40 proc. na terenie gmin przyłączonych, obliczonego w stosunku 7 proc. podstawy wymiaru państwowego podatku.

Liga Iwowska rozgrywać będzie mistrzostwa w dwóch grupach

